

De Taal van Lutten

De Pries.

Willem en Jennechien woonden achterop de wieke in 'n klein huussien. Willem had altied bi'j de Wavin ewarkt en was now pensioneerd. Jennechien deud de huusholding. Mit 'n mooi pensioentien en AOW kunden ze zich goed redden.

Willem prutsten graag in de schure en maakten van alles van holt. Hi'j möcht altied al graag timmeren en maakten krulewagens, spinraden en dat soort wark woarasse nog 'n paar stuver ekstra mit verdienden. Bi'j goed weer warkten hi'j ok graag in zien tuuntien, woar e van alles verbouwden, zoas sloat, eerappels, andievie, eerbezen en tomaten.

Op 'n middag is Willem weer in zien tuuntien an 't wark as Jennechien d'r an kump mit 'n papier in de haand. "Willem, luuster is, wi'j hebt 'n pries ewönnen van de kraante!" "Och goattochhen" zeg Willem, " 't is niewoar!". "Jawel", zeg Jennechien, "drie dagen noar Londen".

Willem stund der perpleks van. 'n Pries veur heur beiden, te mooi um woar te wezen.

"Dinsedag hen", les Jennechien veur, "mit de nachtboot uut Hoek van Hollaand, sloapen an boord, Woensdag de hele dag in Londen, 's oavends weer terugge en dan bi'w Donderdagmörn weer in huus".

Dinsdagmörgen leupen ze noar de busse. Willem had zien beste pak an en zien Zundaagse pette op; Jennechien had heur mooiste jurk an en een grote tasse bi'j heur mit broties en 'n paar pakkies sap. Ze reden noar Zwolle, woar asse op de trein stapten. Toen gunk 't langs Amersfoort, Utrecht en Rotterdam noar Hoek van Hollaand. "Tjongejonge" zee Jennechien, " et liekt wel 'n wereldreis". In Hoek van Hollaand drunken ze 'n koppien koffie en toen musten ze zo langzamerhaand an boord van de Sealink, 'n groot schip, nog groter as de eerappelmeelfabriek Baanbreker. Der kunden wel honderd autoos op en Willem en Jennechien kunden der ok nog wel bi'j.

Jennechien vund 't maar griezilig, maar Willem gung in 't duuster noar boven an dek en höld em stevig an de reling vaste. Noast em stund 'n keal die zee: "Quiet night". Willem dachte dat 't een Grönniger was en zee: "Joa, kwait 't ok nait". Toen gunk e gauw noar beneden noar Jennechien. Ze hadden 'n kabine mit elk 'n smal bedde tegen de kaante en 'n klein toafeltien in 't midden. An d'aandere kaante zat 'n klein wastoafeltien. "Et liekt wel 'n karrevan", grunnikte Willem. Ze deuden zowat gien oge dichte, dommelden 'n beetien en kwamen 's mörgens in Haarwig an. Vandoar gunk 't mit de trein noar Londen. 't Was nog een allerbarstens ende lopen maar uiteindelijk kwamen ze bi'j Traffelger Skweer. Wat mooi allemoale. Ze keken zich de ogen uut. Bukkenham Pelles ok al zo'n mooi gebouwt mit vrömd an-eklede soldoaten der veur. "Hier woont de koneginne", zee Willem en Jennechien zee: "Now, die zal 'n bulte wark hebben um al die kamers te doen".

Iniens zeg Willem "Jennechien, 'k mudde nödig pissen!" "Dat kan hier niet", zeg Jennechien, "low maar gow 'n klein stroatien in lopen. "Doar", zeg ze "bi'j dat börtien". Willem der hen, maar hi'j was der gauw weer. de bokse helemoale nat. "Wat maak ie now", foetert Jennechien. "Och meissien", zeg Willem. "Dat was niet veur ons. Op dat börtien stund 'Rooms tolet', das allennig veur Rooms en wij bint griffermeerd!" Ze zolden nog winkelen in Soho, maar veur Jennechien was de kouse of. "Ik hebbe der gien zin meer in, loa'w maar noar 't stasion lopen". Doar hebt ze 'n onendige tied zitten wachten. En Willem maar proberen mit papieren zaddoekies de bokse 'n beetien of te deppen.

's Oavonds stapten ze weer in de trein noar de boot. De voart noar Holland hebt ze niet veule van emarkt; ze sleupen de hele tied, zo muu waren ze.

De volgende dag kwam de buurvrouw en zee: "Hoe he'j 't had? Nog lekker ewinkeld?" Ze keken mekare is an en toen zee Jennechien: "W'j hebt veul eziene, maar an winkelen bi'w niet toe ekummen".